

fra sine egne folk Reidgoterne ind iblandt fienderne; der blev han omringet af ni flokke.

44. **auk** »og».

45, 46. **tumir** må indeholde sætningens verbum. Jeg gjemmer dette ord, indtil de nærmest følgende er omtalte.

47. **an** »han», se ovenfor *a l. 6*.

48. **ub** præposition. Samme ord forekommer skrevet på samme måde i *c*, dog der ikke brugt som præpos.; for skrivemåden med **b** jfr **ualraubar**. I gamle islandske håndskrifter skrives ordet ofte *of*, i cod. reg. af Sæmundar Edda nogle gange *vf*, hvilke to former siden fortrænges af *um*; dette sidste er egentlig en sammensmeltning af to forskellige ord: *umb* = tysk *um*, oldeng. *ymbe*, gr. *ἀμφί* og *uf*, *of* = tysk *ob*, det sjældne oldeng. *of* (over), got. *uf*, gr. *ὕπὸ*. Rydqvists mening (IV, 318), at *f* i isl. *of* har udviklet sig af *m*, kan jeg ikke dele. I middelalderens svenske bogsprog er formen med *m* (*um*) den ene brugelige; men i vers på Bellstad-stenen i Upland (Dybeck Stockh. 109, Lilj. 450) findes efter min formodning ordet skrevet **uf**.

49. Af **ub** er **sakar** styret. **R** er tydeligt og sikkert; tegningen hos Stephens har isteden derfor feilagtig en prik. Flertalsformen *sakar* forekommer endnu i glsvensk bogsprog, se Rydqvist II, 58.

45, 46. Det forhen nævnte **tumir** kunde efter skrivemåden meget vel være = *dómir* »dömmar». Denne opfatning kunde støttes derved, at udtrykket *dæma um sakar*, afhandle eller afgjøre tvistemål, forekommer i det norsk-islandske digtersprog (Gripisspá 29, Helg. Hund. II, 21). Da det straks i forveien er fortalt, at Våmod blev indviklet i kamp med ni flokke af fiender, så måtte den afgjørelse, hvorom her skulde være tale, være sværdets afgjørelse (*brímis dómar* Helg. Hund. II, 22). Jeg vover dog ikke at fastholde denne opfatning. *dæmir um sakar*